

Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana

EVROPSKO-LATINSKOAMERICKÉ PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ
Výbor pro sociální věci, migraci, životní prostředí, vzdělávání a kulturu

5. října 2009

PROZATÍMNÍ

NÁVRH USNESENÍ

Společné řešení problémů souvisejících se změnou klimatu prostřednictvím koordinované strategie EU–LAK v rámci jednání UNFCCC

Spoluzpravodaj EP: Peter Liese
Spoluzpravodaj LAK: Carlos Baraibar (Parlatino)

Společné řešení problémů souvisejících se změnou klimatu prostřednictvím koordinované strategie EU–LAK v rámci jednání UNFCCC

Evropsko-latinskoamerické parlamentní shromáždění,

- s ohledem na prohlášení učiněná na pěti summitech hlav států a předsedů vlád Latinské Ameriky, Karibiku a Evropské unie, které se konaly ve dnech 28.–29. června 1999 v Rio de Janeiru, 17.–18. května 2002 v Madridu, 28.–29. května 2004 v Guadalajaře, 11.–13. května 2006 ve Vídni a 15.–17. května 2008 v Limě,
 - s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o změně klimatu ze dne 14. února 2007,
 - s ohledem na Rámcovou úmluvu Organizace spojených národů o změně klimatu z roku 1992 (UNFCCC) a na Kjótský protokol k této úmluvě ze dne 11. prosince 1997,
 - s ohledem na třinácté zasedání konference smluvních stran (COP 13) Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a na třetí zasedání konference smluvních stran či setkání smluvních stran Kjótského protokolu (COP/MOP 3), která se konala ve dnech 3. až 15. prosince 2007 na Bali (Indonésie),
 - s ohledem na závěry čtvrté hodnotící zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) zveřejněné ve španělské Valencii dne 17. listopadu 2007 a na další studie, které si nechaly připravit národní vlády nebo na studie provedené jinými orgány OSN,
 - s ohledem na balíček opatření EU v oblasti klimatu a energetiky, který byl chválen Evropským parlamentem a Radou v prosinci 2008,
 - s ohledem na článek 16 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu by měla v konečném důsledku stabilizovat koncentraci skleníkových plynů v atmosféře na takové úrovni, která by umožnila předejít nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému,
- B. vzhledem k tomu, že podle nezávislé studie je změna klimatu každý rok příčinou více než 300 000 úmrtí; vzhledem k tomu, že téměř 99 % těchto úmrtí a 98 % lidí vážně zasažených změnou klimatu se vyskytuje v rozvojových zemích; vzhledem k tomu, že k 90 % hospodářských ztrát způsobených změnou klimatu dochází v rozvojových zemích,¹
- C. vzhledem k tomu, že některé latinskoamerické země jako Honduras a Peru byly zařazeny mezi tři země, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy (třetí zemí je Bangladéš),
1. zdůrazňuje, že zmírnění změny klimatu je pro lidstvo jedním z nejdůležitějších úkolů, ne-li tím nejdůležitějším, a že pro budoucnost planety, přírody a lidstva je klíčové během probíhajících mezinárodních jednání dosáhnout podstatných výsledků;
 2. domnívá se, že biregionální strategické partnerství EU-LAK a všichni jeho členové by měli považovat zmírnění změny klimatu za hlavní prioritu svého politického programu, aby v tomto století nedošlo k vážné klimatické katastrofě;
 3. usuzuje, že do tohoto procesu by měly být zahrnuti poslanci národních a regionálních parlamentů; domnívá se, že členové Evropsko-latinskoamerického parlamentního

¹ Human Impact Report: Climate Change — The Anatomy of a Silent Crisis (vydalo Globální humanitární fórum, Ženeva 2009)

- shromáždění (Euro-Lat) by se měli zavázat k vynaložení veškerého úsilí za účelem dosažení úspěšného výsledku mezinárodních jednání a důsledného provedení příslušných rozhodnutí;
4. odmítá myšlenku malthuzianismu a neomalthuzianismu a zdůrazňuje, že řešení spočívá v investicích do energetické účinnosti, obnovitelné energie a ve změně lidského chování;
 5. zdůrazňuje, že finanční a hospodářská krize by neměla být používána jako výmluva pro nemožnost realizovat proces zmírňování změny klimatu, neboť nečinnost a neúspěch mezinárodních jednání by vedl k mnohem intenzivnější a dlouhodobé krizi nejen v hospodářském sektoru; domnívá se, že hospodářská krize by měla být naopak výzvou k investicím do energetické účinnosti, obnovitelné energie a moderních technologií a přispívat tak k vytváření pracovních míst, k udržitelnému růstu a snížení emisí skleníkových plynů;
 6. zdůrazňuje, že Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC) odhaduje, že emise by měly poklesnout do roku 2015 a do roku 2050 by se měly snížit na méně než 50 až 85 % současného stavu¹;
 7. zdůrazňuje, že IPCC rozhodl, že emise v průmyslových zemích musí být do roku 2020 sníženy o 25 až 40 % ve srovnání s úrovní v roce 1990 a o 80 až 95 % do roku 2050; současně je nezbytná podstatná odchylka od výchozí úrovně v Latinské Americe, na Blízkém východě a v asijských centrálně plánovaných ekonomikách²;
 8. zdůrazňuje, že stanovený cíl pro rok 2020 má zásadní význam, neboť pokud se emise příliš zvýší, může dojít k dosažení klimatických „kritických mezníků“ a budoucí generace nebudou schopny změnu klimatu přes veškerou snahu zvládnout;
 9. vítá obrovské úsilí, které v boji proti změně klimatu vynakládají některé latinskoamerické země; vítá zejména příkladný přístup Kostariky, která se zavázala k drastickému snížení emisí CO₂ s cílem stát se do roku 2021 první uhlíkově neutrální rozvojovou zemí, dále Mexika, které se nedávno zavázalo do roku 2050 snížit emise skleníkových plynů na 50 % úrovně z roku 2002, a rovněž úsilí brazilské vlády, která v prosinci 2008 do svého programu zahrнула Národní plán pro změnu klimatu, který je zaměřen na další snižování emisí na obyvatele a eliminování čistého úbytku lesního porostu na území Brazílie do roku 2015;
 10. zdůrazňuje, že balíček opatření EU v oblasti klimatu a energetiky zahrnující možnost usilovat o snížení emisí na 30 % ve srovnání s úrovní v roce 1990 v případě, že ostatní země vyvinou srovnatelné úsilí, je stále nejambicióznějším návrhem ze strany průmyslových zemí;
 11. vyzývá další strany Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a zejména Spojené státy americké, Indii, Čínu a Rusko, aby následovaly příkladu Kostariky, Mexika, Brazílie a EU;
 12. zdůrazňuje, že i když je dohoda o zmírnění změn klimatu nejdůležitějším a nejobtížnějším úkolem, mezinárodní dohoda musí zahrnovat odpovídající převod finančních zdrojů podporujících snahu o zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jejím dopadům, přičemž tyto zdroje mají být poskytnuty průmyslovými a rozvíjejícími se zeměmi především nejméně rozvinutým zemím a malým ostrovním státům;

¹ Příspěvek 3. pracovní skupiny ke čtvrté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC).

² Tamtéž.

13. vítá tedy konkrétní návrhy na vytvoření potřebného financování ze strany Mexika, Norska, Dánska a Evropské komise;
 14. zdůrazňuje, že jak mezinárodní letecká doprava, tak lodní doprava musí být součástí dohody v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC); dohoda by měla zahrnovat stejné závazné cíle snižování emisí, jako platí pro průmyslové země, a podstatná část povolenek by měla být rozdělena v aukci, takže by se zajistily dodatečné zdroje pro financování zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jejím dopadům, zvláště v nejméně rozvinutých zemích a malých ostrovních státech;
 15. doporučuje, aby se při rozdělování finančních zdrojů v rámci UNFCCC užívalo již existujících zásad a pokynů v rámci rozvojové spolupráce, jako například řádná správa věcí veřejných; zásadní význam má zejména demokratická kontrola nad finančními operacemi;
 16. domnívá se, že klíčovým bodem mezinárodní dohody by mělo být celosvětové zastavení odlesňování a nelegální těžby dřeva do roku 2020;
 17. vyzývá k tomu, aby biregionální strategické partnerství EU-LAK sloužilo jako rámec pro jednání vedoucí k jednotnému celosvětovému trhu s uhlíkem pro obchodování s emisemi; prvním krokem by mělo být zřízení EU-Latinskoamerického systému obchodování s emisemi, pokud možno za účasti Spojených států amerických;
 18. navrhuje, aby EU-Latinskoamerický systém obchodování s emisemi usiloval o vytvoření vzájemných standardů pro výrobu biopaliv a osvědčení o kvalitě produktu; měly by být podporovány společné podniky v rámci evropského importu a latinskoamerického a karibského exportu; vlády by měly být podporovány v politice v oblasti biopaliv a priority by měly spočívat v ochraně pracovníků, původních obyvatel, lidských práv a prosperity v rozvojových zemích;
 19. doporučuje, aby biregionální strategické partnerství EU-LAK harmonizovalo všechny ostatní mnohostranné dohody v souladu s mezinárodní dohodou o změně klimatu, která má být uzavřena v prosinci 2009 v Kodani;
- *
- * *
20. Pověřuje své spolupředsedy, aby toto usnesení předali Radě Evropské unie, Evropské komisi, parlamentům členských států EU a všech zemí Latinské Ameriky a Karibiku, Latinskoamerickému parlamentu, Středoamerickému parlamentu, Andskému parlamentu a parlamentu Společného jihoamerického trhu (Mercosur), Centrálnímu americkému integračnímu systému Caricom, dále generálnímu sekretariátu Andského společenství, výboru stálých zástupců sdružení Mercosur, stálému sekretariátu Latinskoamerického ekonomického systému a sekretariátu UNFCCC.